

عنوان مقاله:

معنویت در معماری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس سراسری توسعه محوری مهندسی عمران، معماری، برق و مکانیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

اسماعیل اسکندری - کارشناس ارشد معماری، مدرس مدعو، مرکز آموزش عالی فیروزآباد.

خلاصه مقاله:

پس از ظهور دین اسلام معماران مسلمان سعی نموده اند اصول اعتقادی و فرهنگی خود را در آثار هنری و معمارانه ی خود متجلی نموده و روح وحدانیت خداوند و عروج را در آثار خود به منصف ظهور برسانند لذا مطالعه فرهنگ دینی برای شناخت الگوهای رفتاری اهمیت می یابد. خانه به مثابه یکی از مولفه های اساسی زندگی اجتماعی، نقش اساسی در فرهنگ انسان ی دارد. این پدیده منطبق با کلیت نظام اجتماعی حاکم بر فرهنگ انسانی در هر ملتی شکل می گیرد. در واقع با توجه به فرهنگ و ریشه ها یی که بر ساختار فرهنگ یک جامعه حاکم است، در خانه با آیین های بسیاری روبرو می شویم؛ که باید هر یک از این آیین ها معناشناسی و مفهومی سازی گردد. آنچه که خانه را به عنوان یک وجه فرهنگی و اجتماعی برای ما با اهمیت کرده است، این است که این پدیده نقش بسیار موثر و تأثیرگذاری بر شکل دادن هویت فردی و جمعی دارد. در واقع با توجه به اصل جامعیت، خانه جزئی از فرهنگ یک جامعه است که قابل مطالعه است در این حقی به این مولفه از معماری مسلمین پرداخته شده است که معماران مسلمان با بهره گیری از شعار بنیادین اسلام لا اله الا الله همه ی محور ها و اجزای بنا را متوجه محور اصلی و توجه به نمایند غیر از او را به فراموشی سپارند لذا این تحقیق با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی بنا بر مستندات، معماری ایرانی با برداشت والگو پذیری از ساختار نظام فضایی که نتیجه آن توجه - به ساختاری به نام جهت گیری، مرکزیت، حرمت و محرمیت، عادل، زیبایی و جمال است. و تحلیل عوامل فوق، دستاورد باورهای دینی را در مسکن سنتی و بیین می نماید.

کلمات کلیدی:

محوریت خداوند، فرهنگ و معماری اسلامی، گرایش های فطری، نظام فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/326115>

